

ת"פ 16350/10/16 - מדינת ישראל נגד מ' ג'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 16350-10-16 מדינת ישראל נ' ג' ת"פ 4157-11-15 מדינת
ישראל נ' ג'

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

מדינת ישראל
בעניין:

ע"י ב"כ עו"ד שירלי אוחיון, תביעות ירושלים המאשימה

נגד

מ' ג' (אחר/נוסף)

ע"י ב"כ עו"ד עמנואל הדנה, עו"ד לאה הנאשם

צמל

גזר דין

כתבי האישום

הנאשם שלפניי הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בת"פ 16350-10-16 (להלן - **תיק ירושלים**), וכן בכתב אישום מקורי בת"פ (ת"א-יפו) 4157-11-15 (להלן - **תיק ת"א**) כפי שיפורט להלן.

תיק ירושלים - מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 2.10.2016 תקף הנאשם את בן זוגה של אמו (להלן - **המתלונן**) בביתם ב-----, כשהוא תחת השפעת אלכוהול. הנאשם צעק שיהרוג את המתלונן, ומששמע זאת המתלונן, נמלט לחדר בדירה. הנאשם נטל סכין מן המטבח ואיים על המתלונן שייצא כדי שיהרוג אותו. המתלונן אף אחז בנאשם בניסיון להודפו ובדין והדברים שהתרחש ביניהם, דרש הנאשם שהמתלונן יעזוב את הבית, והמתלונן הבטיח לעשות כן כעבור 10 דקות. הנאשם הסכים לחכות וניסה להיכנס בכוח לחדר הסגור שבו שהה המתלונן, תוך שהוא מכה בדלת וגורם לה נזק ומאיים ברצח המתלונן. בהמשך הצליח הנאשם לשרוט את המתלונן ברגלו באמצעות הסכין. לאחר מכן יצא הנאשם את הבית, וניפץ בעזרת סלע שמשות במכוניתו של המתלונן. בגין מעשים אלו, הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירות של **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**); **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק **וחבלה במזיד לרכב**, לפי סעיף 413ח' לחוק.

תיק ת"א - מעובדות כתב האישום המקורי עולה, כי בזמן הרלבנטי לאישום, היה הנאשם חניך בפנימייה בחולון. ביום 12.6.2015 תקף הנאשם את אחד המדריכים בפנימייה סמוך לחצות הלילה, לאחר שצעק עליו שהוא מלשין. הנאשם היכה אותו באגרופים בפניו והפילו לקרקע. כתוצאה מן המעשים רץ המדריך מהמקום בעודו מדמם, ובהמשך התברר, כי נחבל באפו בצורת דימום, נפיחות בגשר האף וסטיית מחיצה בחלל האף. בגין מעשים אלו בהם הודה הנאשם, הוא הורשע בביצוע עבירה של **תקיפה חבלנית**, לפי סעיף 380 לחוק.

מהלך הדין

יצוין, כי במסגרת תיק ירושלים, הוגשה יחד עם כתב האישום בקשה למעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים.

הנאשם היה עצור בתיק ירושלים בין התאריכים 2.10.2016 ועד 15.12.2016 עת שוחרר בהסכמה, ל"בית אביבה", לצורך טיפול גמילה. צו פיקוח המעצרים הוארך מעת לעת, כאשר באמצע ההליך, הנאשם עזב את הקהילה, אך משהתבררה הסיבה לעזיבתו, הותר לו לשוב, וההליך חודש מהמקום שבו הופסק. ביום 29.3.2018 הוסכם בין הצדדים, כי הנאשם ישהה במעצר בית לילי בלבד לאחר שסיים בהצלחה את הטיפול ב"בית אביבה" ושוחרר מהמקום ושכר דירה. יצוין, כי הדין נדחה מעת לעת, בעיקר בשל חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם הגורמים הטיפולים ואי התייצבותו בשירות המבחן ואצל הממונה. בסופו של יום, ביקשו הסניגורים לטעון לעונש גם בהיעדר חוות דעת ממונה, ולאחר שהוריתי על מעצרו של הנאשם משום שהיה קושי לאתרו, וזאת ביום 28.6.2021. פועל יוצא מכך הוא שהנאשם היה עצור במכלול התיקים שלפניי למעלה משלושה חודשים.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים.

מהתסקיר שהוגש בחודש ספטמבר 2019 עולה, כי הנאשם היה אז בן 22, רווק, מתגורר בבית ואינו עובד. מצב המשפחה הגרעינית מורכב, לנוכח גירושי הוריו הביולוגיים ונישואים נוספים לאמו של הנאשם, כאשר הסכסוך המתואר בכתב האישום של ירושלים, הוא עם בן זוגה הנוכחי, כשלשניים ילדים משותפים. הנאשם עלה מאתיופיה עם אמו כשהיה כבן 6, ואביו הצטרף לאחר מספר שנים. לאחר עלייתו ארצה, השתלב הנאשם במסגרות לימוד דתיות וסיים 12 שנות לימוד. הנאשם לא התגייס לצה"ל עקב תיקיו הפליליים. עד למעצרו בתיק זה, עבד בעבודות מזדמנות לתקופות קצרות. הנאשם עבר תהליך טיפולי מוצלח בבית אביבה לאורך תקופה ארוכה. הנאשם תיאר לפני שירות המבחן את השינוי שחל בהתנהגותו בהיותו בן עשרה, בעקבות אירוע שבו היה עד לאלימות שהופעלה נגד אמו, ע"י בן זוגה. אז החל להשתמש בסמים ואלכוהול עד לשימוש לרעה באופן קבוע. אשר לתיקים - הנאשם קיבל אחריות לגבי שניהם, מהטעמים שפירט לשירות המבחן. לגבי תיק ירושלים, הסביר כי אינו זוכר חלק מהאירוע, וגם עמד על יחסיו המורכבים עם בן זוגה של אמו; לגבי תיק תל-אביב ציין, כי בינו לבין המדריך הייתה מערכת יחסים טעונה קודם לאירוע, וכי האירוע נשוא כתב האישום התרחש כשהוא מושפע מאלכוהול. שירות המבחן עמד על מאפייניו של הנאשם ועל קורותיו והגיע לכלל מסקנה, כי יש למצות את התהליך הטיפולי-אבחוני עם הנאשם, ולכן ביקש לדחות את הדיון, כאשר עמד על קשיים בתקשורת עם הנאשם בתקופה שקדמה להגשת התסקיר.

מהתסקיר שהוגש בחודש דצמבר 2019 עולה, כי הנאשם הופנה ליחידת ההתמכרויות בהסכמתו, אך לא המשיך את שיתוף הפעולה ואף מסר בדיקת סמים שנמצא "מלוכלכת" לקנביס. הוא טען כי מדובר במעידה חד-פעמית. לצד זאת ציין שירות המבחן כי הנאשם עובד ואף הוצג מכתב המלצה חיובי מאוד ממעבידו, והשירות סבר כי מדובר בעוגן משמעותי בחייו. עם זאת, השירות סבר כי הנאשם אינו מחויב לטיפול.

בהמשך בחודש מרץ 2020 עדכן שירות המבחן כי הנאשם, הלכה למעשה, מנותק קשר עמו. כך גם עדכן שירות המבחן

בתסקיר האחרון מחודש אוגוסט 2020. בהמשך כבר לא הוגשו תסקירים והנאשם ניתק קשר.

חוות דעת של הממונה על עבודות השירות

הנאשם נשלח אל הממונה על עבודות השירות, אך לא התייצב.

ראיות וטיעונים לעונש

לנאשם רישום פלילי בודד מינורי בעבירה של שימוש בכוח למניעת מעצר משנת 2018 (עבירה משנת 2015) בגינו הוטלה עליו התחייבות.

אשר לעונש, הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טענה כי יש להטיל על הנאשם עונש באמצע המתחמים שבין 6 ל-15 חודשי מאסר לתיק ירושלים, ובין 6 ל-12 חודשים לתיק תל-אביב, וענישה נלווית.

מאידך, הסניגורים ביקשו להסתפק בימי מעצרו נוכח נסיבותיו של הנאשם.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שלום האדם, גופו ונפשו. עבירות אלימות חותרות תחת אותם ערכים מוגנים, ומערערות את ביטחונו הפיזי והנפשי של האדם. נוסף לכך, פגע הנאשם בקניינו של המתלונן בתיק ירושלים באופן משמעותי, ונדמה, כי שני התיקים מלמדים על אלימות מתפרצת בעצימות גבוהה, אשר בנס לא הסתיימה באופן חמור יותר. איומים ברצח תוך שימוש בסכין ותחת השפעת אלכוהול, נמצאים במדרג חומרה גבוה, כמו-גם תקיפת המדריך בתיק ת"א, תקיפה שגרמה לחבלות משמעותיות באפו של המדריך.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: העבירות בשני התיקים, מייצגות פרצי זעם בלתי נשלטים מצד הנאשם, אשר לוו באלימות כלפי גוף ורכוש כאחד ללא אבחנה - מכאן שאין מדובר במעשים מתוכננים; הנאשם צריך היה להימנע מן המעשים - בשני המקרים היה בגיר וצריך היה לדעת את הפסול שבמעשיו. היותו תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע העבירות בתיק ירושלים אינה מהווה נסיבה מקילה, אלא נסיבה מחמירה, שכן נכנס למצב זה ביוזעין. בידוע, שהשפעת אלכוהול על הסרת העכבות המוסריות של אדם רעה וחמורה; בשני המקרים נגרמו נזקים חמורים יחסית, לגוף ולרכוש, ועל נקלה יכולים היו המקרים להסתיים באופן גרוע הרבה יותר.

מדיניות הענישה הנוהגת- אשר לתקיפה ואיומים והיזק לרכב (תיק ירושלים) - ברע"פ 4265/15 דדון נ' מ"י (מיום 22.6.2015) אושר מתחם ענישה שבין 3 ל-14 חודשי מאסר בנסיבות של תקיפה ואיומים, והנאשם נדון, בין היתר, ל-4 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעבירה של תקיפה חבלנית (תיק ת"א), ניתן למצוא פסיקה מגוונת. ברע"פ 3021/16 **לוזובסקי נ' מ"י** (מיום 19.4.2016) אושר מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר, ונגזרו על הנאשם חודשיים עבודות שירות. באותו מקרה נאשם שימש שוטר, ובעת תפקידו הטיח מכה חזקה בפניו של אדם, וגרם לו לקרע בעור התוף באוזנו. בעפ"ג (חיפה) 69615-07-17 **נוסקוב נ' מ"י** (מיום 19.10.2017) אושר מתחם ענישה שבין 6 ל-18 חודשי מאסר, והומר עונש מאסר של 10 חודשים ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות מטעמי שיקום. באותן נסיבות היכה אדם באגרופים את המתלונן וגרם לו לשבר וטיפול שהצריך תפרים.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה לגבי תיק ירושלים, צריך לעמוד על בין חודשיים ל-14 חודשי מאסר, לרבות אפשרות על ריצוי העונש בעבודות שירות, ולגבי תיק ת"א, צריך לעמוד המתחם על בין חודש ל-8 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות. אומר את המובן מאליו, כי מדובר בשני אירועים שונים ובשני מתחמים שונים, בשל המאפיינים השונים של כל אחד מהתיקים והתרחשותם בפערי זמן גדולים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מצד אחד, הנאשם הודה וקיבל אחריות בגין מעשיו בשני התיקים. כמו כן לזכותו גילו הצעיר והתהליך השיקומי שעבר לאורך תקופה ארוכה וכן נסיבות חייו הלא פשוטות, שעמדו ברקע ביצוע העבירות. אלא שמצד שני, ולמרבה הצער, התנהלותו של הנאשם בשנתיים האחרונות מלמדת כי תשו כוחותיו להמשיך בדרך חיובית, ככל שהנראה, בשל המחירים המתמידים שהיא גובה ממנו. על כך יש להצטער, שכן הנאשם הוריד בכך לטימיון את הישגיו. צער זה גובר כשמדובר באדם כה צעיר. עם זאת, לא איבדתי את התקווה כי הנאשם ימצא כוחות, לאחר שחרורו, להתמודד בהצלחה עם אתגרי החיים, שכן יש לו כוחות חיוביים רבים (כפי שהוכיח שיש לו לאורך תקופה ארוכה) אותם יוכל לגייס לטובת זאת.

המיקום במתחם - במכלול הנסיבות יש מקום להעמידו עד אמצע המתחמים שקבעתי. אציין, כי אילו היה משלים הנאשם את התהליך הטיפולי המשמעותי אותו עבר, ניתן היה לסיים את ההליכים בעבודות שירות ואף בשל"ץ נרחב. אלא שכאמור, אילו אינם פני הדברים, אך הדבר מחייב שלא למצות את הדין עם הנאשם.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר ויום בפועל לריצוי בניכוי מלא של ימי מעצרו בתיקים שלפניי על-פי חישוב שב"ס שיכריע;
- ב. 6 חודשי מאסר וזאת על-תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור הנאשם כל עבירת אלימות פיזית כלפי הגוף מסוג פשע;

ג. 3 חודשי מאסר וזאת על-תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור הנאשם על עבירת אלימות כלפי הגוף מסוג עוון, לרבות איומים והיזק לרכוש;

נוכח נסיבותיו של הנאשם, לא מצאתי להטיל עליו רכיב עונשי כספי מסוג קנס או פיצוי.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י' באב התשפ"א, 19 יולי 2021, במעמד הצדדים.